

CHAPTER – 27

பண்டைய தமிழரின் அறிவியல் தொழில்நுட்பங்கள்

முனைவர் ஆ. விஜயா

இணைப்பேராசிரியர், துறைத்தலைவர், வரலாற்றுத் துறை,
கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி வேலூர்-638182.
நாமக்கல் மாவட்டம்

முன்னுரை

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த நம் மூதாதையர்கள், மனிதனின் பலதரப்பட்ட வியாதிகளுக்குத் தாவரங்களின் பல்வேறு பாகங்களான இலை, தண்டு, வேர், பூ, பட்டை, காய், கனிகள் மூலம் தீர்வு கண்டுள்ளனர். இயற்கை வளமான மூலிகைகளின் மூலம், மனித இனத்தைக் காப்பாற்றும் பல வழிமுறைகளைப் பற்றி, நம் முன்னோர்கள் இலக்கியங்கள் வாயிலாக எடுத்துரைத்துள்ளனர். இயற்கை அன்றையை போற்றி, சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்தனர். “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” “உணவே மருந்து மருந்தே உணவு” என்பதே நம் மூதாதையரின் அறிவுரை. கால அறிவியல், கால உயிரியல், கால ஒழுக்கம், கால அறிவு என எக்காலத்திற்கும் ஏற்ற கருத்தை, மருத்துவ அறிவை இலக்கியங்கள் வாயிலாக சித்த மருத்துவ அறிவியலாக நமக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

சித்த மருத்துவம்

பழம்பெரும் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் மருத்துவம் சித்த மருத்துவம். சித்தர்கள் வாழ்ந்த புண்ணிய பூமி இது. சித்தர்கள் மூலிகைகளை அதன் மருத்துவ பண்புகளுடன் பாடல்களாகப் பாடியுள்ளனர். சித்தமருத்துவம், சித்தர்களால் தமிழில் எழுதப்பட்டு, உலக மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மூலிகைகளின் மருத்துவ குணத்தால் தீராத பல வியாதிகள் குணமாகின்றன.

சித்தர்கள் தங்களது ஞான அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் சித்த மருத்துவம் பற்றி ஏடுகளில் எழுதி வைத்துள்ளனர். தமிழர்களின் பழமையான நூல்களான தொல்காப்பியம், புறநானூறு, திருக்குறள், அகத்தியரின் குணவாகடம் போன்ற நூல்களில் மூலிகைகளின் பயன்பாட்டை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர். திருமூலர் திருமந்திரத்தில் பல காயகற்ப மூலிகைகளின் இயல்புகள் பற்றி எழுதியுள்ள நிகண்டில் மூலிகை மருத்துவத்தை விளக்கியுள்ளனர். சித்தர் தேரன், மூலிகைகளை பயன்படுத்தி செய்யும் மருந்து வகைகளை தேரையர்யகம வெண்பா என்னும் நூலில் எழுதியுள்ளார்.

சித்தர்கள் தாம் கண்டறிந்த மூலிகைகளை அவ்வற்றிற்குரிய மருத்துவப் பண்புகள் அடிப்படையில் பெயரிட்டழைத்தனர். வாதமடக்கி, வண்டுகொல்லி, கிரந்தி நாயகன், பொன்னாங்கன்னி என்பவை இதற்கு சான்றாகும். மஞ்சள் காமாலை நோய்க்கு “கீழாநெல்லி” சிறந்த மருந்து. சித்த மருந்துவம் தமிழர்க்கே உரிய அரும் பெருஞ் செல்வமாகும். இவற்றின் நோக்கம், தடுப்பு, ஆற்றல் மீட்டி, ஆயுள் நீட்சி என்னும் நான்கு என்பர். உடல் நலமும், மனநலமும் (Health) உறுதியான உடம்பில்தான் ஆன்மா செல்வணம் உறையும் என்பது நம் முன்னோர் வாக்கு. சுவரை வைத்துதான் சித்திரம் எழுத முடியும்.

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர் திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார் உடம்பை வளர்க்கும் உபாய மறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே” என்றும்,

“தேக மிருந்தாலலோ சித்தெல்லா மாடலாம்

தேக மிருந்தக்கால் சேரலாம் பூரணம்

தேக மிருந்தக்கால் செயலெல்லாம் பார்க்கலாம்

தேக மிகுந்தக்கால் சேரலாம் முக்தியே”

என்றும் திருமூலர் கூறுகின்றார்.

“காலையில் இஞ்சி கடும்பகல் சுக்கு

மாலையில் கடுக்காய் மண்டலம் கொள்ள

கோலை யூன்றி நடந்த கிழவன்

கோலை எறிந்து குமரனாகிக் குலாவி நடப்பான்”

என்பது சித்தர் பாடல்.

மூலிகையின்பயனாக மனிதன் நரை, திரை, மூப்பு ஆகியவற்றை தவிர்த்து நீண்ட ஆயுளைப் பெறலம் என்பது சித்தர் வாக்கு.

“மறுப்பது உடல்நோய் மருந்தென வாகும்

மறுப்பது உளநோய் மருந்தெனலாகும்

மறுப்பது இனிநோய் வரா திருக்க

மறுப்பது சாவை மருந்தென வாகும்”

என்பது திருமூலர் வாக்கு.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம், திரிகடுகம் என்பவை மருத்துவ மூலிகைகளின் அடிப்படையில் பெயர்பெற்று விளங்கியது.

சங்க காலத்தில் போர்கள் அடிக்கடி நிகழ்ந்தன. புண்களை ஊசி கொண்டு தைத்தல் வழக்கில் இருந்தது. போர்க்காயங்களுக்கு மருந்து வைத்து கட்டியதை சீவக சிந்தாமணி விளக்குகிறது,

“முதுமரப் பொந்துபோல முழுமையும் புண்க ஞற்றார்க்கு இருமருந் தென்ன நல்லார் இழுதுசேர் கவளம் வைத்து”

– சீவகசிந்தாமணி 819

தமிழ் இலக்கியங்களில் அட்டில் தொழில்வன்மை: மனையியல்
(Catering Technology, Home Science)

அக்கால மகளிர் தம் கல்வி அறிவை, அனுபவங்களை, கலைத் திறமையெல்லாம் இல்லத்திற்கே பயன்படுத்தினர். பேறுகால மருத்துவம், குழந்தை மருத்துவம் ஆகியவற்றில் தமிழக மகளிர் அவரவர் இல்லங்களிலேயே வழிவழியாக பயிற்சி பெற்றனர். உடல் நலம் காத்தனர். உணவில் மூலிகைகளை, நறுமணப்பொருள்களை சேர்த்து சமைத்து, உணவே மருந்தாகவும், மருந்தே உணவாகவும் படைத்தனர். “நோய் வருமுன் காப்போம்” என்று திட்டமிட்டு ஆரோக்கிய உணவை, அறுசுவை உணவாக சமைத்தனர். சமையல் கலையோடு, மருத்துவ கலையையும் இணைத்து ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழ வகுத்தனர். உணவு தயாரிக்கும் முறையிலும், மிகப் பழங்காலத்திலேயே தமிழர்கள் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர். பச்சைக் காய்கறிகள், கீரைகள், மூலிகைச் செடிகள், நறுமணப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை உணவில் சேர்த்துக் கொள்வது நமது உணவு பழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. பழங்காலத்தில் செந்நெல்லும், வெண்ணெல்லும் தமிழக மக்களின் உணவாக அமைந்தன. நெல் சேகரித்து வைக்கப்பட்டது. இதனை,

“செவ்வி சேர்ந்த புள்ளி வெள்ளரை
விண்டுப் புரையும் புணர்நிலை நெடுங்கூட்டுப்
பிண்ண நெல்லின் தாய்மனை”

(நற்றிணை 26.2-4)

என நற்றிணை குறிக்கின்றது.

“அமிழ்தட்டானாக் கமழ்க்கும் அடிசில்” (புறம் 10.7-9) என்ற வரிகள் அக்கால மகளிர் மணம் கமழும்படி தாளித்து ஆக்கிய உணவு அமிழ்தத்தையும் சுவையால் வெல்லும் தன்மையுடையது என்று கூறுகின்றது.

“காழிற் சுட்ட கோமூன் கொழுங்குறை” (பொருந.105) என்ற வரிகள் ஊன் துண்டங்களை கம்பியில் கோர்த்து நெருப்பில் வாட்டி உண்ணும் வழக்கம் இருந்ததை கூறுகின்றது. மருத நிலத்தில் அரிசிச் சோற்றை நண்டு கறியோடு உண்டனர் என்பதை சிறும்பணாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

மருதநிலமக்கள் வெண்ணெல் சோற்றைக் கோழி இறைச்சியின் வற்றலோடு உண்ணும் வழக்கினைக் கொண்டிருந்தனர் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை (255-56) குறிப்பிடுகிறது. புளிச்சாதம் தயாரித்து உண்ணும் பழக்கம் வழக்கிருந்தது என்று சிறும்பாணாற்றுப் படை குறிப்பிடுகின்றது. ஆரியர்கள் தினைச் சோற்றைப் பாலுடன் கலந்து உண்டனர் என்பதை பெரும்பாணாற்றுப்படை 167-168 வரிகள் தெரிவிக்கின்றன. உழவர்கள் வரகுச் சோற்றை, அவரையோடு உண்டனர் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை 255-256 வரிகள் குறிப்பிடுகிறது. மாங்காயைத் துண்டுகளாக நறுக்கி மிளகுப்பொடி கலந்து கருவேப்பிலை தூவி ஊறுகாய் தயாரித்ததை பெரும்பாணாற்றுப்படை தெரிவிக்கின்றது. புளியம் பழத்தின் புளிப்பைக் கலந்து, மோரை நீராக வார்த்து உலை வைத்து, அதில் மூங்கில் நெல்லின் அரிசியை இட்டு துழாவிச்

சோறாக்கினாள் என்று மலைபடுகடாம் கூறுகின்றது. தமிழர் உணவுமுறைகள் சிறந்தவை. வேர் பார், தழைபார், மெல்ல மெல்லச் சொந்தூரச் சுண்ணாம்பார் என்பது சித்த மருத்துவப் பழமொழியாகும். பண்டைத் தமிழர்கள் சுவைமிக்க உணவுப் பொருள்களைச் சத்தாக சமைப்பதில் தேர்ந்திருந்தனர். உலகின் பல பகுதிகளில் எத்தனையோ உணவுப் பழக்கங்கள் உள்ளன. ஆனால் நம் தமிழரின் உணவும்; பழக்கமுறையும் சிறந்ததாகும். நம் கால நிலை, மனநிலை, நோய் நிலை இவற்றின் பாதிப்பு நம்மை தாக்காத வகையில் நமது உணவுமுறை அமைந்துள்ளது.

உணவுப்பொடிகள் – பாகற்காய்பொடி
– பூண்டு பொடி
– எள்ளு பொடி
– கொள்ளு பொடி

‘இளைத்தவனுக்கு எள்ளு கொழுத்தவனுக்கு கொள்ளு’

என்பது பழமொழி.

நாம் அன்றாட சமையலில் பயன்படுத்தும் கடுகு, உளுத்தம்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு, மிளகு, பூண்டு, இஞ்சி, மஞ்சள், சீரகம், பெருங்காயம், கறிவேப்பிலை, புளி, வெந்தயம், உப்பு இவை அனைத்திலும் மருத்துவ குணம் உள்ளது.

“பத்து மிளகிருக்க பகைவன் வீட்டிலும் உணவருந்தலாம்” என்பது பழமொழி.

சுற்றுச்சூழலியல் (Environmental Science)

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு

பழங்காலத்தில் பசுமை, செழிப்பு, இயற்கை வளம், தாவரத்தின் தன்மை, பயன், மலர்களின் வண்ணம், வடிவம், மரங்கள் தொடர்பான செய்திகளை தமிழ் சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை உணர்ந்து இயற்கையோடு இயைந்து இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்தனர்.

“மூதூர் வாயில் பனிக்காயம் மண்ணி
மன்ற வேம்பின் ஒன்குழை மிலைந்து”

(புறம்-79)

ஊருக்குப் பொதுவில் வேம்பு மரங்களை வைத்து போற்றி வளர்த்தனர். மருத்துவகுணம் வாய்ந்த வேம்பமரத்தின் காற்று உடலுக்கு நன்மை அளித்தது. மரத்தின் பயன் உணர்ந்த தமிழர்கள் வீடு தோறும் மரங்களை வைத்து வளர்த்தனர் என்பது,

“..... எம்இல்
முழா அரைப் போந்தை பொருந்திநின்று
யான் கண்டன் ஆடாகுதலே”

(புறம்-85)

“வேங்கை முன்றில் குரவை அயரும்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்” (புறம்-129)

“குருநால பனை மரத்தான்
மீன்சீவும் பாண் சேரியோடு”

(மதுரை காஞ்சி)

போன்ற சங்கப் பாடல்களால் தெரிய வருகிறது.

ஊரில் ஒரு மருந்து மரம் இருப்பினும் அது அனைவருக்கும் உதவும். அதன் இலை, பூ, பட்டை, வேர் முதலிய அனைத்தாலும் பிறர்க்குப் பயன்படுகிறது. ஒப்புரவாளன் இத்தகு மருந்து மரத்துக்கு சமமானவன் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம் பெருந்தகை யான் கட் படிள்”

மரங்களை கோவில்களில் தல விருட்சங்களாக வளர்த்தனர். மருத்துவ பயன்களை அடைந்தனர். சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்து, ஆரோக்கிய வாழ்வு பெற்றனர். உடல் நலம், உளநலம் காத்தனர். ராசி தாவரங்கள், நட்சத்திர தாவரங்கள், ஐஸ்வரியம் தரும் தாவரங்கள் பற்றி நமது முன்னோர்கள் கூறியுள்ளனர். இறை வழிபாட்டு முறையும், சமய நம்பிக்கையும் நமது பாரம்பரிய ஆன்மீக சொத்து.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது பழமொழி தல விருட்சங்கள், இறைவனோடு சேர்ந்து பக்தர்களால் வணங்கப்படுகிறது.

சில மரங்களின் நிழலில் அமர்ந்தாலே சில நோய்கள் குணமடையும். அந்த மரங்களில் வீசக்கூடிய காற்று நோயாளிகளின் உடலை வருடும் போதும், அந்த குறிப்பிட்ட நோய்கள் குணமாகும் என்பது சித்தர்கள் கண்டுபிடித்த மருத்துவ உண்மை இது போன்ற விருட்ச உண்மைகளை இன்று மறந்து மரங்களை வெட்டியதால் தான் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புக்கு ஆளாகி நோய்கள் அதிகரித்துள்ளன.

சிவபெருமானுக்கு உரிய பஞ்ச வில்வங்கள்: பஞ்ச வில்வங்கள் வில்வம், மாவிலங்கை, நொச்சி, விளா கிளுவை.

முடிவுரை

மூலிகைகளின் மருத்துவ குணத்தால் தீராத பல வியாதிகள் குணமடையும். சித்த வைத்திய மருந்துகள் தயாரிக்க பலவகையான மூலிகைகள் பயன்படுகின்றன. வீட்டில் மூலிகைச் செடிகள் வளர்ப்பதால் சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரம் தரும். நோய் அண்டாது. மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். மழைவளம் பெற வேண்டும். நலமான வாழ்வு பெற சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை அனைவரிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் நோய்கள் அதிகரித்துள்ளன. மனிதனின் சராசரி ஆயுள் குறைந்துள்ளது. உணவு பழக்கவழக்கங்களில் நமது முன்னோர்களின் வரைமுறைகளை கடைபிடிக்கத் தவறியதே இதற்கு காரணம். மூலிகைகளின் பயன்பாடு, சித்த மருத்துவத்தின் மகத்துவம், சிறந்த உணவுமுறை, ஆரோக்கியம் தரும் சிறு தானிய உணவுகள், காய்கனிகள், கீரைகள் பற்றி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். எதிர்கால சந்ததியினர் நலமுடன் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களில் ஆரோக்கிய உணவு முறைகள்,

மூலிகைகளின் பயன்பாடு பற்றிய பாட திட்டம் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அனைத்து கல்லூரிகளிலும் அபூர்வ மூலிகை பண்ணைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

நாமக்கல் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கொல்லிமலையில் ஆயிரக்கணக்கான மூலிகைகள் உள்ளன. நாமக்கல் மாவட்டத்தில் சித்த மருத்துவ கல்லூரி தொடங்கி மக்கள் நலம் காக்க அரசாங்கம் ஆவண செய்ய வேண்டும்.

பன்நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுதலாக தன் இனம் தன் மக்கள் என்ற உணர்வு மட்டும் அல்லாமல், உலக உயிர்களுக்கும் பொதுவானதாக தன்னலம் தாண்டி பிறர்நலம் காக்கும் பண்புள்ளவையாக பொதுவான சிந்தனைச் செல்வத்தை அறிவியல் தொழில் நுட்பங்கள் தமழி இலக்கியங்கள் உலகிற்கு அளித்துள்ளது. பல்வேறு சிறப்புகளை உடைய தமிழ், அறிவியல் தமிழாக வளர்வதற்கு செல்வியல் எனும் தகுதி வழிகாட்டியாக அமையும். செல்வியல் மொழியாம் நம் தமிழ் மொழியைப் பேணிக் காத்து நன்மைகள் பல பெருகச் செய்வோம்.

“ஒன்றே குலம் ஒருவரே தேவன்” (திருமந்திரம்)

“எத்துறை அறிவும் நற்றமிழால் முடியும்” என்னும் நிலையில் இருந்து, அனைத்துலக அறிவும் அருந்தமிழால் வளரும் என்னும் நிலை ஏற்பட்டால் தமிழறிவே விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு வித்தாக அமையும்.

துணை நூல்கள்:

1. திருமூலர் – திருமந்திரம்.
2. செம்மொழித்தமிழ்(நற்றிணை), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
3. செம்மொழித்தமிழ்(புறநானூறு), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
4. செம்மொழித்தமிழ்(பொருநாராற்றுப்படை), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
5. செம்மொழித்தமிழ்(சிறுபாணாற்றுப்படை), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
6. செம்மொழித்தமிழ்(பெரும்பாணாற்றுப்படை), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
7. செம்மொழித்தமிழ்(மதுரைக்காஞ்சி), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
8. செம்மொழித்தமிழ்(திருக்குறள்), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.